

ประโยคคำถามที่ใช้คำแสดงคำถาม* (Question words)
และคำตอบของคำถามประเภทนี้

๓.๑ คำจำกัดความของ "คำแสดงคำถาม"

"คำแสดงคำถาม" (Question words) คือคำที่แสดงให้รู้ว่าประโยคนั้นเป็นคำถาม และเป็นเครื่องกำหนดว่าคำตอบควรจะเป็นอย่างไร

<u>เขา</u> ซอทด	เป็นประโยคบอกเล่า
<u>ใคร</u> ซอทด	เป็นประโยคคำถาม

ความแตกต่างระหว่างสองประโยคนี้คือ เขา และ ใคร เขาเป็นคำสรรพนามปรากฏในตำแหน่งของคำนามในฐานะประธานของประโยค ส่วน ใคร เป็นคำแสดงคำถามปรากฏในตำแหน่งของคำนามในฐานะประธานของประโยคเช่นเดียวกัน แต่เปลี่ยนความหมายของรูปประโยคให้กลายเป็นคำถาม

คำแสดงคำถามที่ใช้ในภาษาพูดปัจจุบัน มีดังนี้คือ ใคร ของใคร อะไร ไหน ทำไม อย่างไร (ยังง) เมื่อไร (เมื่อไหร่) เท่าไร (เท่าไหร่) กี่ นอกจาก ไหน และ กี่ แล้ว คำแสดงคำถามเหล่านี้มีความหมายอยู่ในตัวเอง สามารถปรากฏโดยสื่อความหมายได้ตามลำดับตัวเองในตำแหน่งของนาม (อะไร ใคร) หรือส่วนขยาย (ยังง เมื่อไร เท่าไร และ ทำไม) ได้เลย ตัวอย่างประโยคคำถามที่มีคำแสดงคำถามเหล่านี้ เช่น

* ประโยคคำถามที่ใช้คำแสดงคำถามในภาษาไทย ตรงกับ Wh. Questions ในภาษาอังกฤษ แต่วิธีการเรียงคำแตกต่างกัน ตัวอย่างของภาษาอังกฤษเช่น Who came? When did Sally leave? สำหรับรายละเอียดเรื่อง Wh. Questions โปรดดู Paul Roberts, English Syntax (New York: Harcourt, Brace & World Inc., 1964) หน้า ๑๓๘ - ๑๔๒

ใคร ร้องไห้
 เขา เห็น อะไร
 เขอมา ยัง ไง
 คุณจะไป เชียงใหม่ เมื่อ ไไร
 กระจก ริม โต๊ะ เท่า ไไร
ทำไม เธอไม่ไป สอบ

ส่วนคำ ไหน และ ก็ นั้น จะปรากฏตามลำพังตัวเองไม่ได้ จะต้องมีคำอื่นมาประกอบเสียก่อนจึงจะปรากฏในตำแหน่งส่วนขยายได้ โดยที่ ไหน ต้องใช้ตามหลังบุพบท เช่น ที่ ไหน หรือใช้ตามหลังคำนาม เช่น โรงเรียน ไหน หรือใช้ตามหลังลักษณะนาม เช่น ตัว ไหน ส่วน ก็ ต้องใช้อยู่หน้าคำลักษณะนาม เช่น ก็ เต็ม หรือใช้อยู่หน้าคำบอกเวลา เช่น ก็ ปี ตัวอย่างประโยคคำถามที่มีคำแสดงคำถาม ไหน และ ก็ เช่น

เขาทำงานที่ ไหน
 คุณมีพี่น้อง กี่ คน

๓.๒ วิธีใช้คำแสดงคำถามแต่ละคำ

ต่อไปจะกล่าวถึงวิธีใช้คำแสดงคำถามแต่ละคำโดยละเอียด

๓.๒.๑ ใคร

๓.๒.๑.๑ ประโยคคำถามที่ใช้คำแสดงคำถาม ใคร

ใคร ในประโยคคำถาม ทำหน้าที่เหมือนคำนามในประโยคบอกเล่า ปรากฏได้ในตำแหน่งประธาน ตำแหน่งกรรม (ก. ตามหลังกริยากรรม ช. ตามหลังกริยา เป็น) และตามหลังบุพบท

ก. ใคร ทำหน้าที่เป็นประธาน

๑. รูปประโยค ใคร + กริยากรรม^๒ + (กะ)^๓
 ตัวอย่าง ใครมากะ
ใครอยู่นั่นกะ
๒. รูปประโยค ใคร+กริยากรรม+บุพบท^๔ + นาม^๕ + (กะ)
 ตัวอย่าง ใครพูดกะคุณกะ
ใครไปกะคุณพ่อกะ

^๒กริยากรรม อาจจะเป็นคำกริยาคำเดียว เช่น ไป มา วิ่ง เดิน หรืออาจจะเป็นคำ
 ผสมก็ได้ เช่น ร้องเพลง ว่ายน้ำ เป็นต้น

^๓"กะ" เป็นคำลงท้ายแสดงความรู้สึกที่เข้ากับคำถาม ใช้เมื่อผู้พูดเป็นผู้หญิง มีคำอื่นคือ
จะ อะ ถ้าผู้พูดเป็นผู้ชายใช้ ครับ หรือ อะ ที่น่าสังเกตคือถ้าใช้กับคำถามระดับเสียงท้ายคำถาม
 จะสูงขึ้นเสมอ สำหรับรายละเอียด โปรดดูเรื่อง "Terminal Contours and
 Sentences With Sentence Particles" Panninee Rudaravanija,
 "An Analysis of the Elements in Thai That Correspond to the
 Basic Intonation Patterns of English" (Unpublished Ed.D. project
 report, Teachers College, Columbia University, New York, 1965).

ที่ใส่ไว้ในวงเล็บ () หมายความว่า จะมีหรือไม่ก็ได้ ไม่บังคับ

^๔คำบุพบท ในการกำหนดคำบุพบท เราใช้กรอมประโยคข้างล่างนี้เป็นเครื่องมือ คือ
 ก. นาม กริยากรรม กริยาช่วยหลัง ___ นาม ถ้าตากอยู่หลังบ้าน
 ข. นาม กริยาช่วยหน้า กริยากรรม ___ นาม อมคางตรงกลางทะเล
 โดยกำหนดว่า คำใด ๆ ก็ตามที่สามารถปรากฏในช่องว่างของกรอมประโยค ก หรือ ข ได้
 จัดว่าเป็นคำบุพบท สำหรับรายละเอียดโปรดดู Vichintana หน้า ๒๑๒

^๕คำเหล่านี้ นาม นั้น นอกจากจะเป็นคำนามแล้ว อาจใช้คำสรรพนามหรือนามวิเศษณ์ก็ได้

- ๓. รูปประโยค ใคร + กริยากรรม + นาม + (คะ)
 ตัวอย่าง ใคร เห็นเขาคะ
ใคร ก็เค็้กคนนั้นคะ
- ๔. รูปประโยค ใคร + เป็น + นาม + (คะ)
 ตัวอย่าง ใคร เป็นนายอำเภอคะ
ใคร เป็นทวั้คะ
- ๕. รูปประโยค ใคร+กริยากรรม+นาม+ให้+นาม+(คะ)
 ตัวอย่าง ใคร ซื้หนังสือให้เธอคะ
ใคร ตักน้ำให้แกงคะ
- ๖. รูปประโยค ใคร+กริยากรรม+คำนาม^๖(ของ)+นาม+(คะ)
 ตัวอย่าง ใคร ซื้ดอกไม้ (ของ) หนูคะ
ใคร เข้าบ้าน (ของ) เขาคะ
- ๗. รูปประโยค ใคร + กริยาทวิกรรม + นาม + นาม (คะ)
 ตัวอย่าง ใคร ให้เงินเค็้กคะ
ใคร สอนภาษาอังกฤษเธอคะ

ตัวอย่าง	<u>คำนาม</u>	เช่น	พ่อ	สมศรี	สุนัข	
	<u>คำสรรพนาม</u>	เช่น	คุณ	เขา	เธอ	ฉัน
	<u>นามวิ</u>	เช่น	คุณลุงของอึ้ก			

^๖คำนาม ในที่นี้หมายถึง คำนาม เช่น ดอกไม้ บ้าน และนามวิ เช่น คอกกล้วยไม้ บ้านหลังนั้น แต่ไม่รวมคำสรรพนามอยู่ด้วย

^๗คำว่า ของ เป็นคำที่เชื่อมนาม จะปรากฏอยู่ระหว่างคำนามกับนาม แต่บางครั้ง คำว่า ของ อาจจะไม่ปรากฏก็ได้ โดยที่ความหมายของประโยคไม่เปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น ใคร ซื้ดอกไม้ หนู ใคร เข้าบ้าน เขา

	ข. <u>ไคร</u>	ทำหน้าที่เป็นกรรม
ตัวอย่าง	๑. รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>กริยากรรม</u> + <u>ไคร</u> + (กะ) เข <u>อ</u> เห็น <u>ไคร</u> กะ คุณ <u>แม่</u> ก็ <u>ไคร</u> กะ
	๒. รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>เป็น</u> + <u>ไคร</u> + (กะ) เขา <u>เป็น</u> <u>ไคร</u> กะ ผู้ <u>หญิง</u> คน <u>นั้น</u> เป็น <u>ไคร</u> กะ
ตัวอย่าง	๓. รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>กริยากรรม</u> + <u>นาม</u> + <u>ให้</u> + <u>ไคร</u> + <u>(กะ)</u> คุณ <u>พ่อ</u> ซื้อ <u>รถ</u> ให้ <u>ไคร</u> กะ เขา <u>เข้า</u> บ้าน <u>ให้</u> <u>ไคร</u> กะ
ตัวอย่าง	๔. รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>กริยาทวิกรรม</u> + <u>นาม</u> + <u>ไคร</u> + <u>(กะ)</u> คุณ <u>ป่า</u> ให้ <u>เงิน</u> <u>ไคร</u> กะ เขา <u>สอน</u> ภาษา <u>ไทย</u> <u>ไคร</u> กะ
	ค. <u>ไคร</u>	ตามหลังบุพบท
ตัวอย่าง	๑. รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>กริยากรรม</u> + <u>บุพบท</u> + <u>ไคร</u> + (กะ) เด็ก <u>ซุก</u> กะ <u>ไคร</u> กะ คุณ <u>เขียน</u> ถึง <u>ไคร</u> กะ

“กริยาที่ใช้กับบุพบท “กะ” มักจะ ไค่แก่ ซุกกะ บอกกะ เทียวกะ มากะ ไมกะ เป็นต้น ส่วนกริยาที่ใช้กับบุพบท “ถึง” มักจะไค่แก่ ซุกถึง ส่งถึง กล่าวถึง เขียนถึง สำหรับรายละเอียดโปรดดู สมิตรา อังควัฒนกุล “คำบุพบทในภาษาไทย” (วิทยานิพนธ์ซึ่งกำลังจะเสนอเพื่อเป็นส่วนประกอบการศึกษาตามระเบียบปริญญาามหาบัณฑิต ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๐๔)

๒. รูปประโยค นาม+กริยากรรม+คำนาม+บุพบท+ใคร+(คะ)
 ตัวอย่าง เขาได้รับมรดกจากใครคะ
 คุณส่งจดหมายถึงใครคะ

๓.๒.๑.๒ คำตอบของประโยคคำถามที่มีคำแสดงคำถาม "ใคร"

ก. คำตอบของคำถามประเภทที่ ใคร ทำหน้าที่เป็นประธาน คำตอบจะเป็น คำนาม สรรพนาม หรือนามวลีที่แสดงว่าเป็นคน

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	<u>ใคร</u> มา (คะ)	เพื่อนเล็ก (คะ) ^๕
	<u>ใคร</u> พูดกะคุณ (คะ)	อาจารย์ (คะ)
	<u>ใคร</u> เห็นเขา (คะ)	หนู (คะ)
	<u>ใคร</u> เป็นนายอำเภอ (คะ)	คุณสมพร (คะ)
	<u>ใคร</u> ซื้อหนังสือให้เธอ (คะ)	คุณแม่ (คะ)
	<u>ใคร</u> ซื้อดอกไม้(ของ)หนู (คะ)	คุณลุงของเพื่อน (คะ)
	<u>ใคร</u> ให้เงินเด็ก (คะ)	สุภา (คะ)

ข. คำตอบของคำถามประเภทที่ ใคร ทำหน้าที่เป็นกรรม คำตอบจะเป็น กริยา + คำนาม สรรพนาม หรือนามวลีที่แสดงว่าเป็นคน

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	เธอเห็น <u>ใคร</u> (คะ)	เห็นสุภา (คะ)
	เขาเป็น <u>ใคร</u> (คะ)	เป็นคู่หมั้นของพี่ (คะ)

^๕"คะ" เป็นคำลงท้ายแสดงความสุภาพที่ใช้กับคำตอบ ใช้เมื่อผู้พูดเป็นผู้หญิง มีคำอื่นคือ จ๊ะ ฮะ ถ้าผู้พูดเป็นผู้ชาย ใช้ ครับ หรือ ฮะ

<u>คำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
คุณพ่อซื้อรถให้ <u>ใคร</u> (คะ)	ซื้อให้ <u>น้อง</u> (คะ) ^{*๐}
คุณ <u>ป้า</u> ให้ <u>เงิน</u> ใ <u>ใคร</u> (คะ)	ให้ <u>หนู</u> (คะ) ^{**}

ค. คำตอบของคำถามประเภทที่ ใคร ตามหลังบุพบท คำตอบจะเป็น กริยา + บุพบท + คำนาม + สรรพนามหรือนามวลี

ตัวอย่าง	<u>คำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
	เด็ก <u>ซุก</u> กะ <u>ใคร</u> (คะ)	ซุก <u>กะ</u> น้อง (คะ) ^{*๒}
	เขา <u>ได้รับ</u> มรดกจาก <u>ใคร</u> (คะ)	ได้รับจาก <u>คุณ</u> ลุง (คะ)
	คุณ <u>เขียน</u> จดหมาย <u>ถึง</u> <u>ใคร</u> (คะ)	เขียน <u>ถึง</u> คุณ <u>แม่</u> (คะ)

-

^{*๐} ถ้ากริยาในประโยคคำถามเป็นกริยากรรม ในคำตอบจะไม่ปรากฏคำนามที่เป็นกรรม

^{**} ถ้ากริยาในประโยคคำถามเป็นกริยาทวิกรรม ในคำตอบจะไม่ปรากฏคำนามที่เป็นกรรมตรง

^{*๒} บางครั้งคำตอบอาจจะไม่มีคำกริยา คือ จะเป็น บุพบท + คำนาม สรรพนาม หรือวลี ความหมายไม่เปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น

<u>คำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
เด็ก <u>ซุก</u> กะ <u>ใคร</u> (คะ)	กะ <u>น้อง</u> (คะ)
เขา <u>ได้รับ</u> มรดกจาก <u>ใคร</u> (คะ)	จาก <u>คุณ</u> ลุง (คะ)

๓.๒.๑.๓ สรุป

๑. ไกร ในประโยคคำถาม ทำหน้าที่ไค้เช่นเดียวกับคำนาม คือ เป็นประธาน เป็นกรรม ตามหลังบุพบท จากตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงตำแหน่งของ ไกร ในประโยคคำถาม

<u>หน้าที่</u>	<u>รูปประโยคคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>
ประธาน	<u>ไกร</u> + กริยา ^๓	<u>ไกร</u> มา (คะ)
กรรม	นาม + กริยา ^๔ <u>ไกร</u>	เขาเห็น <u>ไกร</u> (คะ)
ตามหลังบุพบท	นาม+กริยา ^๕ + บุพบท + <u>ไกร</u>	คุณชูกะ <u>ไกร</u> (คะ)

๒. คำตอบของคำถามประเภทที่มี ไกร อยู่ในประโยคจะต้องเป็นคำนาม สรรพนาม หรือนามวลีที่แสดงว่าเป็นคน จากตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงคำตอบของคำถาม ที่มี ไกร เป็นประธาน เป็นกรรม ตามหลังบุพบท

<u>หน้าที่</u>	<u>รูปคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>รูปคำตอบ</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
ประธาน	<u>ไกร</u> + กริยา	<u>ไกร</u> มา (คะ)	นาม	เพื่อนเด็ก (คะ)
กรรม	นาม + กริยา + <u>ไกร</u>	เขาเห็น <u>ไกร</u> (คะ)	กริยา + นาม	เห็นสุภา (คะ)
ตามหลังบุพบท	นาม+กริยา+บุพบท+ <u>ไกร</u>	คุณชูกะ <u>ไกร</u> (คะ)	ก.กริยา+บุพบท + นาม ข.บุพบท+นาม	ก.ชูกะน้อง (คะ) ข.กะน้อง (คะ)

^๓กริยา อาจจะเป็นกริยาอกรรม กริยาสกรรม หรือกริยาทวิกรรม

^๔กริยา อาจจะเป็นกริยาสกรรม หรือกริยาทวิกรรม

^๕กริยา อาจจะเป็นกริยาอกรรม หรือกริยาสกรรม

๓. ถ้านำคำ ใคร ไปแทนที่คำนามในประโยคบอกเล่า ประโยคบอกเล่านั้นจะกลายเป็นประโยคคำถาม จากตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่า เราสามารถทำประโยคบอกเล่าให้เป็นคำถามได้ โดยนำคำ ใคร ไปแทนที่คำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หรือตามหลังบุพบท

หน้าที่	รูปประโยค	ตัวอย่างประโยคบอกเล่า	ตัวอย่างประโยคคำถาม
ประธาน	นาม + กริยา	<u>เพื่อน</u> มา	<u>ใคร</u> มา
กรรม	นาม + กริยา + นาม	เขาเห็น <u>สุภา</u>	เขาเห็น <u>ใคร</u>
ตามหลังบุพบท	นาม+กริยา+บุพบท+นาม	คุณชูกะ <u>นั่ง</u>	คุณชูกะ <u>ใคร</u>

๓.๒.๒ ของใคร^๖

๓.๒.๒.๑ ประโยคคำถามที่มีคำแสดงคำถาม ของใคร

ก. ของใครใช้ตามหลังสรรพนาม นี้ นั้น โน่น โดยมีสถานการณืเข้าช่วย ในประโยคเช่นนี้ ถ้าตัดคำว่า ของ ออก ความหมายจะเปลี่ยนไปทันที

นี่
รูปประโยค นั้น + ของใคร
โน่น

^๖คำ ของใคร ในภาษาไทยประกอบด้วยคำ ๒ คำ คือ คำ ของ ซึ่งเป็นคำเชื่อมคำนาม และ ใคร ซึ่งเป็นคำแสดงคำถาม คำ ของใคร ตรงกับคำว่า "Whose" ซึ่งเป็นหน่วยคำเกี่ยวในภาษาอังกฤษ

ถ้าตัดคำว่า ของ ออก ความหมายจะเปลี่ยนไป และไปเข้ากับประโยคคำถามที่ใช้คำแสดงคำถาม ใคร จากตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของประโยค

๒ ประโยคนี้	คำถาม	คำตอบ
คำถามที่มีคำ <u>ใคร</u>	<u>นั่นใคร</u>	สุภา
คำถามที่มีคำ <u>ของใคร</u>	<u>นั่นของใคร</u>	ของสุภา

ตัวอย่าง	<u>นี้</u> <u>ของ</u> <u>ใคร</u>	(ผู้พูดชี้หนังสือขึ้น)
	<u>นั่น</u> <u>ของ</u> <u>ใคร</u>	(ผู้พูดชี้ที่สิ่งของ)
	<u>โน้น</u> <u>ของ</u> <u>ใคร</u>	(ผู้พูดชี้ที่สิ่งของ)

ข. ของ ใคร ใช้อยู่หลังคำนาม ในประโยคเช่นนี้ เราอาจตัดคำว่า ของ ออกได้ โดยที่ความหมายไม่เปลี่ยนแปลง

ตัวอย่าง	รูปประโยค	<u>คำนาม</u> + (<u>ของ</u>) ^๑ <u>ใคร</u>
		หนังสือ (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>
		ถูก (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>

ค. ของ ใคร ทำหน้าที่ขยายคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน

ตัวอย่าง	รูปประโยค	<u>คำนาม</u> + (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u> + <u>กริยา</u> <u>กรรม</u>
		หนังสือ (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u> <u>ตก</u>
		เงิน (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u> <u>หาย</u>

ง. ของ ใคร ทำหน้าที่ขยายคำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง	รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>กริยา</u> + <u>คำนาม</u> + (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>
		คุณ <u>ชอบ</u> หนังสือ (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>
		เขา <u>ขยี้ม</u> ปากกา (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>

^๑คำที่ใส่ไว้ในวงเล็บ () หมายความว่า อาจจะปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ แต่ในภาษาพูด ความข้อมูตที่ใดก็ตามมักจะไม่มีความว่า ของ และความหมายของประโยคก็ไม่เปลี่ยนแปลง ถึงแม้รูปจะไปซ้ำกับคำแสดงคำถาม ใคร แต่หน้าที่แตกต่างกัน ของ ใคร ทำหน้าที่ขยายคำนามได้ แต่ ใคร จะไปขยายคำนามไม่ได้ โปรดดูข้อ ๓.๒.๑.๑

๓.๒.๒.๒ คำตอบของคำถามที่มีคำแสดงคำถาม "ของใคร"

คำตอบของคำถามประเภทที่มี "ของใคร" อยู่ในประโยค จะต้องเป็น คำนาม สรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ หรือ นามวลีที่แสดงว่าเป็นคน

ก. ถ้าประโยคคำถามนั้นมีคำว่า ของ คำตอบจะเป็น ของ + คำนาม หรือ สรรพนาม หรือ นามวลี

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	นี่ <u>ของใคร</u>	ของฉัน
	นั่น <u>ของใคร</u>	ของสุภา
	โน่น <u>ของใคร</u>	ของคุณแม่
	หนังสือพิมพ์ <u>ของใคร</u>	ของอาจารย์
	ลูก <u>ของใคร</u>	ของคนข้างบ้าน
	หนังสือ <u>ของใคร</u> ตก	ของเด็กคนนั้น
	เงิน <u>ของใคร</u> หาย	ของหัวหน้า
	คุณชอบหนังสือ <u>ของใคร</u>	ของคอกไม้สด
	เขาขอยืมปากกา <u>ของใคร</u>	ของพี่

ข. ถ้าประโยคนั้นไม่มีคำว่า ของ คำตอบจะเป็น คำนามในประโยคคำถามนั้น + คำนาม สรรพนาม หรือ นามวลี

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	หนังสือ <u>ใคร</u>	หนังสืออาจารย์
	ลูก <u>ใคร</u>	ลูกคนข้างบ้าน
	หนังสือ <u>ใคร</u> ตก	หนังสือฉัน
	เงิน <u>ใคร</u> หาย	เงินหัวหน้า
	คุณชอบหนังสือ <u>ใคร</u>	หนังสือคอกไม้สด
	เขาขอยืมปากกา <u>ใคร</u>	ปากกาพี่

๓.๒.๒.๓ สรุป

๑. ของใคร ในประโยคคำถามใช้ตามหลัง นี้ นั่น โน่น ใช้กับคำนาม ใช้ขยายคำนามที่เป็นประธาน ใช้ขยายคำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม จากตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงตำแหน่งของ ของใคร ในประโยค

<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>
<u>นี้</u> + <u>ของใคร</u>	<u>นี้</u> <u>ของใคร</u>
คำนาม + (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>	หนังสือ (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>
คำนาม + (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u> + กริยากรรม	หนังสือ (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u> ตก
นาม+กริยากรรม+คำนาม+(<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>	คุณชอบหนังสือ (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>

๒. คำตอบของคำถามประเภทที่มี ของใคร อยู่ในประโยค ถ้าประโยคนั้นมีคำว่า ของ คำตอบจะเป็น ของ + คำนาม สรรพนาม หรือวลี แต่ถ้าประโยคนั้นไม่มีคำว่า ของ คำตอบจะเป็น คำนามในประโยคคำถามนั้น + คำนาม สรรพนาม หรือนามวลี จากตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้แสดงให้เห็นคำตอบของคำถามประเภทนี้ที่มีคำว่า "ของ" และไม่มี คำว่า "ของ" แต่อย่างไรก็ตาม คำตอบทั้งสองประเภทมีความหมายเช่นเดียวกัน

<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>รูปคำตอบ</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
<u>นี้</u> + <u>ของใคร</u>	<u>นี้</u> <u>ของใคร</u>	ของ + นาม	<u>ของ</u> ฉัน
คำนาม + <u>ของใคร</u>	หนังสือ <u>ของใคร</u>	ของ + นาม	<u>ของ</u> อาจารย์
คำนาม + (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>	หนังสือ <u>ใคร</u>	คำนาม+นาม	หนังสือ <u>อาจารย์</u>
คำนาม + <u>ของใคร</u> + กริยากรรม	หนังสือ <u>ของใคร</u> ตก	ของ + นาม	<u>ของ</u> เด็กคนนั้น
คำนาม + (<u>ของ</u>) <u>ใคร</u> + กริยากรรม	หนังสือ <u>ใคร</u> ตก	คำนาม+นาม	หนังสือ <u>เด็กคนนั้น</u>
นาม+กริยากรรม+คำนาม+ <u>ของใคร</u>	คุณชอบหนังสือ <u>ของใคร</u>	ของ + นาม	<u>ของ</u> คอกไม้สด
นาม+กริยากรรม+คำนาม+(<u>ของ</u>) <u>ใคร</u>	คุณชอบหนังสือ <u>ใคร</u>	คำนาม+นาม	หนังสือ <u>คอกไม้สด</u>

๓. ถ้านำคำ ใคร ไปแทนที่คำนามที่อยู่หลังคำว่า ของ ในประโยคบอกเล่า หรือ แทนที่คำนามตัวที่สองในประโยคบอกเล่า ประโยคบอกเล่านั้นจะกลายเป็นคำถาม กังวลอย่าง ก่อไปนี้

<u>รูปประโยค</u>	<u>ประโยคบอกเล่า</u>	<u>ประโยคคำถาม</u>
ก. <u>นี้</u> + <u>ของ</u> + <u>นาม</u>	<u>นี้</u> <u>ของ</u> <u>ฉัน</u>	<u>นี้</u> <u>ของ</u> <u>ใคร</u>
คำนาม + <u>ของ</u> + <u>นาม</u>	หนังสือ <u>ของ</u> <u>อาจารย์</u>	หนังสือ <u>ของ</u> <u>ใคร</u>
คำนาม + <u>ของ</u> + <u>นาม</u> + <u>กริยา</u> <u>กรรม</u>	หนังสือ <u>ของ</u> <u>เด็กคนนั้น</u> <u>ตก</u>	หนังสือ <u>ของ</u> <u>ใคร</u> <u>ตก</u>
นาม + <u>กริยา</u> <u>กรรม</u> + <u>คำนาม</u> + <u>ของ</u> + <u>นาม</u>	เขา <u>ชอบ</u> <u>หนังสือ</u> <u>ของ</u> <u>คอกไม้</u> <u>สก</u>	เขา <u>ชอบ</u> <u>หนังสือ</u> <u>ของ</u> <u>ใคร</u>
ข. <u>คำนาม</u> + <u>นาม</u>	หนังสือ <u>อาจารย์</u>	หนังสือ <u>ใคร</u>
คำนาม + <u>นาม</u> + <u>กริยา</u> <u>กรรม</u>	หนังสือ <u>เด็กคนนั้น</u> <u>ตก</u>	หนังสือ <u>ใคร</u> <u>ตก</u>
นาม + <u>กริยา</u> <u>กรรม</u> + <u>คำนาม</u> + <u>นาม</u>	เขา <u>ชอบ</u> <u>หนังสือ</u> <u>คอกไม้</u> <u>สก</u>	เขา <u>ชอบ</u> <u>หนังสือ</u> <u>ใคร</u>

๓.๒.๓ อะไร

๓.๒.๓.๑ ประโยคคำถามที่มีคำแสดงคำถาม อะไร

อะไร ในประโยคคำถาม ทำหน้าที่เหมือนคำนามได้เช่นเดียวกับ ใคร ปรากฏใน ตำแหน่งประธาน ตำแหน่งกรรม (ก. ตามหลังกริยากรรม ข. ตามหลังกริยา เป็น) และ ตามหลังบุพบท

ก. อะไร ทำหน้าที่เป็นประธาน

<u>รูปประโยค</u>	<u>อะไร</u> + <u>กริยา</u> <u>กรรม</u>
ตัวอย่าง	<u>อะไร</u> <u>ตก</u>
	<u>อะไร</u> <u>แตก</u>

ข. อะไร ทำหน้าที่เป็นกรรม

๑. รูปประโยค นาม + กริยากรรม + อะไร
ตัวอย่าง คุณทำอะไร
 เขาเห็นอะไร
๒. รูปประโยค นาม + เป็น + อะไร^{๑๘}
ตัวอย่าง เขาเป็นอะไร
 คุณแม่เป็นอะไร
๓. รูปประโยค นาม + เป็น + อะไร + กะ^{๑๘} + นาม
ตัวอย่าง เด็กคนนั้นเป็นอะไรกะคุณ
 เขาเป็นอะไรกะอาจารย์ใหญ่
๔. รูปประโยค นาม + กริยาทวิกรรม + อะไร + นาม
ตัวอย่าง คุณป้าให้อะไรเด็ก
 ครูสอนอะไรนักเรียน

ค. อะไร ตามหลังบุพบท

๑. รูปประโยค นาม + กริยากรรม + บุพบท + อะไร
ตัวอย่าง กระเป้าใบนที่ทำค้วยอะไร
 เขายืนบนอะไร

^{๑๘}ประโยคเช่นนี้ มี ๒ ความหมายคือ (๑) ถามถึงอาชีพ หรือตำแหน่งหน้าที่ (๒) ถามถึงอาการเจ็บไข้ สำหรับรายละเอียดโปรดดูหน้า ๗๑

^{๑๘}"กะ" เป็นคำบุพบทที่ใช้แทน "กับ" ซึ่งเป็นบุพบทเช่นเดียวกันได้เสมอ โดยที่ความหมายเหมือนกัน และทำหน้าที่อย่างเดียวกัน

๒. รูปประโยค นาม + กริยากรรม + นาม + บุพบท + อะไร
 ตัวอย่าง น้องหนอยกินข้าวกับอะไร
คุณนายสมแป้งกับอะไร

ง. อะไร ทำหน้าที่ขยายคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน

รูปประโยค คำนาม + อะไร + กริยากรรม
 ตัวอย่าง หนังสืออะไรหาย
แม่น้ำอะไรยาวที่สุดในโลก

จ. อะไร ทำหน้าที่ขยายคำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม

รูปประโยค นาม + กริยากรรม + คำนาม + อะไร
 ตัวอย่าง เขากจุ่มเรื่องอะไร
คุณแม่ชอบสีอะไร

ฉ. อะไร ใช้คำลงท้ายเพียงคำเดียว เป็นคำถามที่ไม่ใช้ขึ้นต้นเวลาเริ่มการสนทนา
 ต้องอาศัยกับข้อความที่มาก่อน

รูปประโยค อะไร
 ตัวอย่าง ผู้พูด ก. ฉันมีของจะฮวกเธอ
 ผู้พูด ข. อะไร^{๒๐}

ช. อะไร ทำหน้าที่ขยายคำนาม

^{๒๐}บางครั้งอาจจะเป็น อะไรละ อะไรเทอ และถ้ามีคำลงท้ายที่แสดงการเน้นต่อท้าย
 "อะไร" ตัวอย่างเช่น "อะไรนะ" จะเป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้ถาม ตามซ้ำอีกครั้งหนึ่ง
 ระวังเสียงท้ายข้อความจะสูงขึ้น

ตัวอย่าง	รูปประโยค	<u>คำนาม + อะไร</u>
		<u>เก้าอี้</u> <u>อะไร</u>
		ภาษา <u>อะไร</u>

๓.๒.๓.๒ คำตอบของประโยคคำถามที่มีคำว่า "อะไร"

ก. คำตอบของคำถามประเภทที่ อะไร ทำหน้าที่เป็นประธาน คำตอบจะเป็น คำนาม หรือ นามวลี

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	<u>อะไร</u> ตก	กระเป๋าค
	<u>อะไร</u> แตก	ชวคนมของน้องแกง

ข. คำตอบของคำถามประเภทที่ อะไร ทำหน้าที่เป็นกรรม

๑. ถ้า อะไร อยู่หลังกริยากรรม คำตอบจะเป็น กริยากรรม + คำนาม
หรือ นามวลี

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	คุณ <u>ทำอะไร</u>	<u>ซื้อ</u> ขนม
	เขา <u>เห็นอะไร</u>	<u>เห็น</u> ตุ๊กแก

๒. ถ้า อะไร อยู่หลังกริยาทวิกรรม คำตอบจะเป็น กริยาทวิกรรม + คำนาม

หรือ นามวลี

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	คุณ <u>ป้าให้</u> <u>อะไร</u> <u>เด็ก</u>	<u>ให้</u> สมุด
	ครู <u>สอน</u> <u>อะไร</u> <u>นักเรียน</u>	<u>สอน</u> ภาษาอังกฤษ

๓. ถ้า อะไร อยู่หลังกริยา เป็น คำตอบจะเป็น

- ก. เป็น + คำนามที่บ่งถึงอาชีพ
 ข. เป็น + คำนาม หรือวลีที่แสดงอาการเจ็บป่วย

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	ก. เขา <u>เป็นอะไร</u>	เป็นตำรวจ
	ข. คุณแม่ <u>เป็นอะไร</u>	เป็นหวัด (ปวดท้อง)

๘. ถ้า อะไร อยู่หลังกริยา เป็น ตามถึงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน คำตอบจะเป็น เป็น + คำนาม หรือนามวลีที่แสดงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	เด็กคนนั้น <u>เป็นอะไร</u> คะคุณ	เป็นหลาน
	เขา <u>เป็นอะไร</u> คะอาจารย์ใหญ่	เป็นน้องชาย

ค. คำตอบของคำถามประเภทที่ อะไร ตามหลังบุพบท คำตอบจะเป็น กริยา + บุพบท + คำนาม หรือนามวลี

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	กระเป้า <u>ไปไหน</u> ทำ <u>ด้วยอะไร</u>	ทำ <u>ด้วย</u> ฟาง
	เขา <u>ยืนบน</u> <u>อะไร</u>	บน <u>เก้าอี้</u>
	น้องหนอย <u>กินข้าว</u> กับ <u>อะไร</u>	กับ <u>แกงจืด</u>
	คุณ <u>นำ</u> สม <u>แข่ง</u> กับ <u>อะไร</u>	กับ <u>ไซ</u>

ง. คำตอบของคำถามประเภทที่ อะไร ทำหน้าที่ขยายคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน คำตอบจะเป็น คำนามในประโยคคำถามนั้น + คำนาม หรือนามวลี

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	หนังสือ <u>อะไร</u> หาย	หนังสือ <u>จิตวิทยา</u>
	แม่น้ำ <u>อะไร</u> ยาวที่สุดในโลก	แม่น้ำ <u>มิสซิสซิปปี</u>

จ. คำตอบของคำถามประเภทที่ อะไร ทำหน้าที่ขยายคำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม คำตอบจะเป็น คำนามที่เป็นกรรมนั้น + คำนาม หรือ นามวลี

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	เขากลุ่ม <u>เรื่องอะไร</u>	เรื่องครอบครัว
	คุณ <u>แม่ชอบสีอะไร</u>	สีน้ำเงิน

ฉ. คำตอบของคำถามประเภทที่ อะไร ใช้ตามลำดับคำเดียว เนื่องจากเป็นคำถามที่ไม่ใช่เริ่มต้นการสนทนา คำตอบจึงขึ้นอยู่กับข้อความที่มาก่อนด้วย และถ้า "อะไรนะ" มีระดับเสียงท้ายข้อความสูงขึ้น คำตอบก็จะเป็นข้อความเดิม

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
(ผู้พูด ก.ฉันมีของจะฝากเธอ)	ผู้พูด ข. อะไร	เพิ่มกลักจากผู้พูด
(ผู้พูด ก.ฉันมีของจะฝากเธอ)	ผู้พูด ข. อะไรนะ	ฉันว่าฉันมีของจะฝากเธอ

ช. คำตอบของคำถามประเภทที่ อะไร ทำหน้าที่ขยายคำนาม คำตอบจะเป็น คำนาม + คำนาม หรือ นามวลี

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	เก้าอี้ <u>อะไร</u>	เก้าอี้หวาย
	ภาษา <u>อะไร</u>	ภาษาฝรั่งเศส

๓.๒.๓.๓ สรุปคำถามที่มีคำแสดงคำถาม อะไร

๑. อะไร ในประโยคคำถามทำหน้าที่ไต่เช่นเดียวกับคำนาม คือเป็นประธาน เป็นกรรม ความตั้งใจพูด นอกจากนั้นยังทำหน้าที่ขยายคำนามไต่อีกด้วย ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงตำแหน่งของ อะไร ในประโยคคำถาม

หน้าที่	รูปประโยคคำถาม	ตัวอย่างคำถาม
ประธาน	<u>อะไร</u> + กริยากรรม	<u>อะไร</u> ตก
กรรม	นาม+กริยากรรม ^{๒๑} + <u>อะไร</u>	เขาเห็น <u>อะไร</u>
คำนามหลังบุพบท	คำนาม+กริยา+บุพบท ^{๒๒} + <u>อะไร</u>	กระเป๋ำใบนี้น้ำ <u>ค้ำยอะไร</u>
ขยายนามที่เป็นประธาน	คำนาม+ <u>อะไร</u> +กริยากรรม	หนังสือ <u>อะไร</u> หาย
ขยายนามที่เป็นกรรม	นาม+กริยากรรม+ <u>อะไร</u>	เขากลุ่มเรื่อง <u>อะไร</u>
ขยายนาม	นาม + <u>อะไร</u>	ภาษา <u>อะไร</u>

๒. คำตอบของคำถามประเภทที่มี อะไร อยู่ในประโยค จะต้องเป็นคำนาม หรือวลี ที่เป็นศัพท์หรือสิ่งของหรือความนึกคิด จากตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงคำตอบของคำถามที่มี อะไร อยู่ในประโยค

หน้าที่	รูปประโยคคำถาม	ตัวอย่างคำถาม	รูปคำตอบ	คำตอบ
ประธาน	<u>อะไร</u> +กริยากรรม	<u>อะไร</u> ตก	คำนาม	กระเป๋ำ
กรรม	นาม+กริยากรรม + <u>อะไร</u>	เขาเห็น <u>อะไร</u>	กริยา+คำนาม	เห็นตุ๊กแก
คำนามหลังบุพบท	คำนาม+กริยา+บุพบท + <u>อะไร</u>	กระเป๋ำใบนี้น้ำ <u>ค้ำย</u> <u>อะไร</u>	กริยา+บุพบท + คำนาม	น้ำค้ำยฟาง
ขยายนามที่เป็นประธาน	คำนาม + <u>อะไร</u> + กริยากรรม	หนังสือ <u>อะไร</u> หาย	คำนาม+คำนาม	หนังสือจิตวิทยา
ขยายนามที่เป็นกรรม	นาม+กริยากรรม + คำนาม+ <u>อะไร</u>	เขากลุ่มเรื่อง <u>อะไร</u>	คำนาม+คำนาม	เรื่องครอบครัว
ขยายนาม	นาม + <u>อะไร</u>	ภาษา <u>อะไร</u>	คำนาม+คำนาม	ภาษาฝรั่งเศส

^{๒๑}กริยา อาจจะเป็นกริยากรรม หรือกริยาวิกรรม

^{๒๒}กริยา อาจจะเป็นกริยากรรม หรือกริยากรรม

๓. ถ้านำคำ อะไร ไปแทนที่คำนามในประโยคบอกเล่า ประโยคบอกเล่านั้นจะกลายเป็นคำถาม ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่า เราสามารถทำประโยคบอกเล่าให้เป็นคำถามได้ โดยนำคำ อะไร ไปแทนที่คำนามในตำแหน่งต่าง ๆ

<u>หน้าที่</u>	<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างประโยคบอกเล่า</u>	<u>ตัวอย่างประโยคคำถาม</u>
ประธาน	<u>คำนาม+กริยา</u> กรรม	<u>กระเป๋าทก</u>	<u>อะไร</u> ทก
กรรม	นาม + กริยา <u>กรรม</u> + <u>คำนาม</u>	เขา <u>เห็นตุ๊กแก</u>	เขา <u>เห็นอะไร</u>
กรรมหลังบุพบท	<u>คำนาม+กริยา+บุพบท</u> + <u>คำนาม</u>	กระเป๋ <u>า</u> ใ <u>บน</u> ห <u>้า</u> ค <u>้วย</u> ฟ <u>าง</u>	กระเป๋ <u>า</u> ใ <u>บน</u> ห <u>้า</u> ค <u>้วย</u> <u>อะไร</u>
ขยายนามที่เป็นประธาน	คำนาม + <u>คำนาม</u> + กริยา <u>กรรม</u>	หนังสือ <u>จิตวิทยา</u> หาย	หนังสือ <u>อะไร</u> หาย
ขยายนามที่เป็นกรรม	นาม-กริยา <u>กรรม</u> + <u>คำนาม+คำนาม</u>	เขา <u>จุ่ม</u> ร <u>ื่อง</u> คร <u>อบ</u> ค <u>รัว</u>	เขา <u>จุ่ม</u> ร <u>ื่อง</u> <u>อะไร</u>
ขยายนาม	นาม + <u>อะไร</u>	เก <u>้า</u> ห <u>้วย</u>	เก <u>้า</u> <u>อะไร</u>

๔. "ใคร" และ "อะไร" แทนที่คำนามที่อยู่ในตำแหน่งกรรม และกรรมตามหลังกริยา เป็น ไ้เช่นเดียวกัน แต่คำตอบจะแตกต่างกัน จากตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่าง "ใคร" และ "อะไร" เมื่ออยู่ในตำแหน่งกรรม และตำแหน่งกรรมตามหลังกริยา เป็น

<u>คำแสดงคำถาม</u>	<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
ใคร	นาม+กริยา+ <u>ใคร</u>	เขา <u>เห็น</u> <u>ใคร</u>	เห็น <u>สุภา</u> (ชื่อคน)
อะไร	นาม+กริยา+ <u>อะไร</u>	เขา <u>เห็น</u> <u>อะไร</u>	เห็น <u>ตุ๊กแก</u> (สัตว์)
ใคร	นาม+กริยา+ <u>คำนาม+ใคร</u>	เขา <u>ขยี้ม</u> ปาก <u>กา</u> <u>ใคร</u>	ปาก <u>กา</u> ที่
อะไร	นาม+กริยา+ <u>คำนาม+อะไร</u>	เขา <u>ขยี้ม</u> ปาก <u>กา</u> <u>อะไร</u>	ปาก <u>กา</u> ที่ <u>ถูก</u> ฉี <u>น</u>

<u>คำแสดงคำถาม</u>	<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
ใคร	นาม + เป็น + <u>ใคร</u>	เขาเป็น <u>ใคร</u>	เป็น <u>คู่หมั้น</u> ที่
อะไร	นาม + เป็น + <u>อะไร</u>	เขาเป็น <u>อะไร</u> ^{๒๓}	ก. เป็น <u>ตำรวจ</u> ข. เป็น <u>หวัค</u>

^{๒๓} "เขาเป็นอะไร" ใช้ถามถึงอาชีพและตำแหน่งหน้าที่ และบางข้อความใช้ถามถึงอาการเจ็บไข้ คร. เฉลา กล่าวไว้ว่า "For inquiry about a person (Who or (What) is he?) the question / khǎw pen khraj / or / khǎw pen araj / may be used interchangeably; however, the question / khǎw pen araj / usually restricts itself to the occupation or profession of the person. In certain contexts the expression /khǎw pen araj paj / may be an inquiry about health or cause of emotional disturbance" (Chalao Chaiyaratana, Let's Speak Thai Bangkok; the Social Science Association of Thailand Press, 1955 p. 30).

๓.๒.๔ ไหน

๓.๒.๔.๑ ประโยคคำถามที่ใช้คำแสดงคำถาม ไหน

ไหน จะไม่ปรากฏตามลำดับตัวเดียวโดด ๆ นอกจากใช้หลังคำกริยา เช่น ไปไหน
ไหน มักจะใช้อยู่หลังคำบุพบท เช่น ที่ไหน หรืออยู่หลังคำลักษณะนาม เช่น อันไหน หรือ
อยู่หลังคำนาม เช่น โรงเรียนไหน

ก. ไหน ใช้ตามหลังบุพบท บุพบทที่ใช้กับ ไหน มักจะเป็นคำ ที่ และ จาก

๑. รูปประโยค นาม + กริยาอกรรม + บุพบท + ไหน^{๒๔}

ตัวอย่าง
เขาเรียนที่ไหน^{๒๕}
เด็กคนนั้นมาจากไหน

๒. รูปประโยค นาม + กริยาสกรรม + บุพบท + ไหน

ตัวอย่าง
เชอัครองเท้าที่ไหน
คุณซื้อผ้าชิ้นนี้จากไหน

^{๒๔}"ที่ไหน" ในภาษาไทยประกอบด้วยคำ ๒ คำ คือ ที่ + ไหน ตรงกับ "where" ซึ่งเป็นคำเดียวในภาษาอังกฤษ ตัวอย่างภาษาอังกฤษ เช่น Where does he live ?

สำหรับรายละเอียดโปรดดู Paul Roberts, English Syntax, (New York, Harcourt, Brace & World, Inc., 1964) หน้า ๑๓๕ - ๑๓๖

^{๒๕}ถ้ากริยาในประโยคนั้นเป็น อยู่ และ ไป มักจะไม่มีคำบุพบทหน้าคำว่า ไหน และคำตอบจะขึ้นต้นด้วยกริยา คำว่าสถานวลี หรือส่วนขยายกริยา

ตัวอย่าง

	<u>คำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
	คุณ <u>อยู่</u> (ที่) ไหน	<u>อยู่</u> หลังบ้าน
	เขา <u>ไป</u> (ที่) ไหน	<u>ไป</u> ดูหนัง

ประโยคคำถามประเภทนี้นิยมใช้ทักทายเมื่อพบหน้ากัน คือ "ไปไหนมา"

๔. รูปประโยค นาม + กริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม
 + ลักษณะนาม + ไหน
 ตัวอย่าง เขาให้เงินเด็กคนไหน
 ครูสอนภาษาไทยฝรั่งคนไหน

๓.๒.๔.๒ คำตอบของคำถามที่มีคำแสดงคำถาม ไหน

ก. คำตอบของคำถามประเภทที่ ไหน ใช้ตามหลังบุพบท คำตอบจะเป็น บุพบท
 + คำนาม ที่เป็นสถานที่ หรือสถานวิ^{๒๑๗}

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	เขาเรียนที่ <u>ไหน</u>	ที่ <u>จุฬา</u>
	เด็กคนนั้นมาจาก <u>ไหน</u>	จาก <u>ต่างปาง</u>
	เขอดีกรองเท้าที่ <u>ไหน</u>	ที่ <u>สวอดโล่</u>
	คุณซื้อผ้าชิ้นนี้จาก <u>ไหน</u>	จาก <u>พาทูร์ก</u>
	รถคันนี้จาก <u>ไหน</u>	คันนี้จาก <u>สถานี</u>

ข. คำตอบของคำถามประเภทที่ ไหน ใช้ตามหลังคำนาม คำตอบจะเป็น
คำนามที่อยู่ข้างหน้า "ไหน" ในประโยคคำถาม + คำนามที่เป็นสถานที่ หรือคำบอกเวลา
 (วัน เดือน ปี)

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	หนุ่ยอยู่ <u>โรงเรียนไหน</u>	<u>โรงเรียนสตรีวิทย์</u>
	เขาจะมา <u>วันไหน</u>	<u>วันอาทิตย์</u>
	เขาจะแต่งงาน <u>เดือนไหน</u>	<u>เดือนพฤษภาคม</u>
	คุณจะไป <u>จังหวัดไหน</u>	<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>

ก. คำตอบของคำถามประเภทที่ ไหน ใช้ตามหลังคำลักษณะนาม คำตอบจะเป็นคำลักษณะนามที่ใช้ในประโยคคำถามนั้น + คำหรือวลีที่เป็นส่วนขยาย

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบ
	ตัว <u>ไหน</u> สวยที่สุด	<u>ตัวเล็ก</u>
	เล่ม <u>ไหน</u> หาย	<u>เล่มหนา</u>
	สุนัขตัว <u>ไหน</u> สวยที่สุด	<u>ตัวสีน้ำตาล</u>
	หนังสือเล่ม <u>ไหน</u> หาย	<u>เล่มที่เพื่อนให้เมื่อวันเกิด</u>
	คุณชอบบ้านหลัง <u>ไหน</u>	<u>หลังริมสุกโน้น</u>
	เขาอ่านหนังสือเล่ม <u>ไหน</u>	<u>เล่มใหม่</u>
	เขาให้เงินเด็ก <u>คนไหน</u>	<u>คนยอม</u>
	ครูสอนภาษาไทยฝรั่ง <u>คนไหน</u>	<u>คนที่กำลังเรียนอยู่นั้น</u>

๓.๒.๔.๓ สรุป คำถามที่มีคำแสดงคำถาม ไหน

๑. ไหน ในประโยคคำถามปรากฏไ้หลังคำกริยา หลังคำบุพบท หลังคำนาม และหลังคำลักษณะนาม ตัวอย่างต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงตำแหน่งของ ไหน ในประโยคคำถาม

ตำแหน่ง	รูปประโยคคำถาม	ตัวอย่างคำถาม
๑. หลังคำกริยา	นาม + กริยากรรม + <u>ไหน</u>	<u>คุณแม่อยู่ไหน</u>
๒. หลังคำบุพบท	นาม+กริยากรรม+บุพบท+ <u>ไหน</u>	<u>เขาเรียนที่ไหน</u>
๓. หลังคำนาม	นาม+กริยา+คำนาม+ <u>ไหน</u>	<u>หนูอยู่โรงเรียนไหน</u>
๔. หลังคำลักษณะนาม	คำลักษณะนาม + <u>ไหน</u> + กริยา	ตัว <u>ไหน</u> สวย

๒. คำตอบของคำถามประเภทที่มี ไหน อยู่ในประโยค จะเป็นคำที่บอกสถานที่ หรือสถานวลี หรือคำลักษณะนาม + ส่วนขยาย ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นคำตอบของคำถาม ที่มี "ไหน" อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ในประโยค

<u>รูปประโยคคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>รูปคำตอบ</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
นาม+กริยากรรม+ไหน	คุณ <u>แม่</u> อยู่ <u>ไหน</u>	กริยา+สถานวลี	อยู่ <u>หลังบ้าน</u>
นาม+กริยากรรม+บุพบท+ไหน	เขาเรียน <u>ที่</u> <u>ไหน</u>	บุพบท+คำบอกสถานที่	<u>ที่</u> <u>จุฬา</u>
นาม+กริยา+คำนาม+ไหน	หนูอยู่ <u>โรงเรียน</u> <u>ไหน</u>	คำนาม+คำบอกสถานที่	<u>โรงเรียน</u> <u>สตรีวิทย์</u>
คำลักษณนาม+ไหน+กริยา	<u>ตัว</u> <u>ไหน</u> สวย	คำลักษณนาม+ส่วนขยาย	<u>ตัว</u> <u>สีขาว</u>

๓. เมื่อ ไหน ใช้ตามหลังคำนาม และคำลักษณนาม "คำนาม + ไหน" และ "คำลักษณนาม + ไหน" จะทำหน้าที่ไต่เช่นเดียวกับคำนาม กล่าวคือเป็นประธานเมื่ออยู่หน้ากริยา เป็นกรรม เมื่ออยู่หลังกริยา ทั้งตัวอย่างต่อไปนี้

<u>หน้าที่</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
๑. ประธาน	<u>โรงเรียน</u> <u>ไหน</u> มีชื่อเสียงที่สุด <u>สุนัข</u> <u>ตัว</u> <u>ไหน</u> สวยที่สุด	<u>โรงเรียน</u> <u>เตรียม</u> <u>ตัว</u> <u>สีขาว</u>
๒. กรรม	หนูชอบ <u>โรงเรียน</u> <u>ไหน</u> เขาอ่าน <u>หนังสือ</u> <u>เล่ม</u> <u>ไหน</u> เขาให้ <u>เงิน</u> <u>แก่</u> <u>คน</u> <u>ไหน</u>	<u>โรงเรียน</u> <u>เตรียม</u> <u>เล่ม</u> <u>ใหม่</u> <u>คน</u> <u>ยอม</u>

๓.๒.๕.๕. (เท่าไร) (เท่าไหร่)

๓.๒.๕.๕.๑. ประโยคคำถามที่ใช้คำแสดงคำถาม เท่าไร

เท่าไร ใช้ในประโยคคำถามที่เกี่ยวกับจำนวนหรือปริมาณ เท่าไร ต่างกับ ใคร อะไร และ "คำลักษณนาม + ไหน" เพราะไม่สามารถทำหน้าที่แทนคำนามในตำแหน่งประธานหรือกรรม แต่ เท่าไร ทำหน้าที่ขยายกริยา

ก. เท่าไร ใช้ตามคำพ้องในประโยค ทำหน้าที่ขยายกริยา

๑. เท่าไร ทำหน้าที่ขยายกริยากรรมย่อย^{๒๔}รูปประโยค นาม + กริยากรรมย่อย + เท่าไร^{๒๕}ตัวอย่าง
เชอ หนัก เท่าไร
ห้องนี้ กว้าง เท่าไร๒. เท่าไร ทำหน้าที่ขยายกริยาสกรรมรูปประโยค นาม + กริยาสกรรม + นาม + เท่าไรตัวอย่าง
เชอ มี เงิน เท่าไร
กระเป๋านั้น ราคา เท่าไร๓. เท่าไร ทำหน้าที่ขยายกริยาทวิกรรมรูปประโยค นาม + กริยาทวิกรรม + นาม + นาม + เท่าไรตัวอย่าง
คุณพ่อ ให้ เงิน เด็ก เท่าไร
ครู ให้ เวลา นักเรียน เท่าไร๔. เท่าไร ใช้กับคำลักษณะนาม จะอยู่หลังคำลักษณะนามเสมอ"คำลักษณะนาม + ละ + เท่าไร" ทำหน้าที่ขยายกริยาสกรรมรูปประโยค นาม + กริยาสกรรม + คำลักษณะนาม + ละ + เท่าไรตัวอย่าง
เขา ใ้รับ เงิน เกือบละ เท่าไร
ส้ม ราคา กิโลละ เท่าไร

^{๒๔}กริยากรรมย่อย คือกริยาที่เป็นหมวกย่อยของกริยากรรม ในการกำหนดกริยา
กรรมย่อย ใช้กรอบประโยค นาม ___ กว่า นาม แล้ว โดยกำหนดว่าคำใด ๆ ก็ตามที่สามารถ
นำไปใส่ในช่องว่างนั้นได้ จักว่าเป็นกริยากรรมย่อย ตัวอย่างเช่น มือเย็นกว่าเท้าแล้ว สำหรับ
รายละเอียดไปร้คดู Vichintana หน้า ๑๖๘

^{๒๕}กริยากรรมย่อยที่ใช้กับ "เท่าไร" มักจะไ้แก่ สูง หนัก กว้าง ยาว

"คำลักษณนาม + ละ + เท่าไร" ทำหน้าที่ขยายกริยาวิกรรม

รูปประโยค นาม + กริยาวิกรรม + นาม + นาม + คำลักษณนาม + ละ + เท่าไร

ตัวอย่าง คุณพ่อ ให้ เงิน แก่ คน ละ เท่าไร
ครู ให้ เวลา นักเรียน คน ละ เท่าไร

๓.๒.๕.๒. คำตอบของคำถามที่มีค่าแสดงคำถาม เท่าไร

คำตอบของประโยคคำถามที่มีคำว่า เท่าไร มักจะเป็น จำนวน+คำลักษณนาม

ก. คำตอบของคำถามประเภทที่ เท่าไร ทำหน้าที่ขยายกริยาจะเป็น จำนวน

- คำลักษณนาม

<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
นาม+กริยากรรมย่อย+ <u>เท่าไร</u>	<u>เขื่อนัก</u> <u>เท่าไร</u>	๔๓ <u>กิโล</u>
นาม+กริยากรรม+นาม+ <u>เท่าไร</u>	<u>เขามีเงิน</u> <u>เท่าไร</u>	๕๐ <u>บาท</u>
นาม+กริยาวิกรรม+นาม+นาม+ <u>เท่าไร</u>	<u>คุณพ่อให้เงินแก่</u> <u>เท่าไร</u>	๑๐ <u>บาท</u>

ข. คำตอบของคำถามประเภทที่ เท่าไร ใช้กับลักษณนามจะเป็น คำลักษณนามใน
ประโยคคำถาม + ละ + จำนวน + คำลักษณนาม

<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
นาม+กริยากรรม+คำลักษณนาม+ละ+ <u>เท่าไร</u>	<u>เขาได้รับเงินเดือน</u> <u>ละ</u> <u>เท่าไร</u>	<u>เดือนละ</u> ๕๐๐ <u>บาท</u>
นาม+กริยาวิกรรม+นาม+นาม+คำลักษณนาม+ละ+ <u>เท่าไร</u>	<u>คุณพ่อให้เงินแก่คน</u> <u>ละ</u> <u>เท่าไร</u>	<u>คนละ</u> ๑๐ <u>บาท</u>

๓.๒.๕.๓. สรุปคำถามที่มีค่าแสดงคำถาม เท่าไร

๑. เท่าไร ทำหน้าที่ขยายกริยาในประโยคคำถาม

ข้อสังเกต เท่าไร อาจจะใช้คำถามลำพังในประโยค หรืออาจจะใช้อยู่
 หลังคำลักษณนาม แต่ไม่ว่ารูปประโยคชนิดใด คำ เท่าไร จะอยู่ก่อนท้ายสุดของประโยคเสมอ
 ทั้งตัวอย่างต่อไปนี้

<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>
นาม+กริยากรรมย่อ+ <u>เท่าไร</u>	เชอหนัก <u>เท่าไร</u>
นาม+กริยากรรม+นาม+ <u>เท่าไร</u>	เชอมีเงิน <u>เท่าไร</u>
นาม+กริยาทวิกรรม+นาม+นาม+ <u>เท่าไร</u>	คุณพอให้เงินเด็ก <u>เท่าไร</u>
นาม+กริยากรรม+คำลักษณนาม+ละ+ <u>เท่าไร</u>	เขาได้รับเงินเดือนละ <u>เท่าไร</u>
นาม+กริยาทวิกรรม+นาม+นาม+คำลักษณนาม+ละ+ <u>เท่าไร</u>	คุณพอให้เงินเด็กคนละ <u>เท่าไร</u>

๒. ถ้านำคำ เท่าไร ไปแทนที่ "จำนวน + คำลักษณนาม" ในประโยคบอกเล่า ประโยคบอกเล่านั้นจะกลายเป็นคำถาม ดังตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้

<u>ประโยคบอกเล่า</u>	<u>ประโยคคำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
เชอหนัก <u>๒๐ กิโล</u>	เชอหนัก <u>เท่าไร</u>	๒๐ กิโล
เชอมีเงิน <u>๕๐ บาท</u>	เชอมีเงิน <u>เท่าไร</u>	๕๐ บาท
คุณพอให้เงินเด็ก <u>๑๐ บาท</u>	คุณพอให้เงินเด็ก <u>เท่าไร</u>	๑๐ บาท
เขาได้รับเงินเดือนละ <u>๕๐๐ บาท</u>	เขาได้รับเงินเดือนละ <u>เท่าไร</u>	เดือนละ๕๐๐(บาท)
คุณพอให้เงินเด็กคนละ <u>๑๐ บาท</u>	คุณพอให้เงินเด็กคนละ <u>เท่าไร</u>	คนละ ๑๐ (บาท)

๓.๒.๖. กั

๓.๒.๖.๑. ประโยคคำถามที่ใช้คำแสดงคำถาม กั

กั ปรากฏในคำถามที่เกี่ยวข้องกับจำนวน เช่นเดียวกับคำ เท่าไร แต่ กั จะปรากฏตามลำพังตัวเองโดด ๆ ไม่ได้ จะต้องใช้อยู่หน้า คำบอกเวลา^{๓๐} หรือคำลักษณนามเสมอ

ก. กั ใช้กับคำบอกเวลา ทำหน้าที่ขยายกริยา

<u>รูปประโยค</u>	<u>นาม + กริยากรรม + กั + คำบอกเวลา</u>
ตัวอย่าง	โรงเรียน เลิก <u>กั</u> โมง
	รถไฟ จะ ออก <u>กั</u> หุ่

^{๓๐}คำบอกเวลาเช่น โมง หุ่ นาที วัน ปี เป็นต้น เป็นคำหมวดหนึ่งในวิทยานิพนธ์ของ Vichintana สำหรับรายละเอียดโปรดดู Vichintana หน้า ๒๐๑

รูปประโยค นาม + กริยากรรม + คำนาม + ที่ + คำบอกเวลา
 ตัวอย่าง เขา สอน ภาษาไทย ที่ ชั่วโมง
 นิค จะ อยู่ บางแสน ที่ วัน

รูปประโยค นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม+ที่+คำบอกเวลา
 ตัวอย่าง ครู สอน ภาษา อังกฤษ เด็ก ที่ ปี
 อาจารย์ ให้ เวลา นักเรียน ที่ นาที

ข. ที่ ใช้ก่อนคำลักษณนาม "ที่ + คำลักษณนาม" จะทำหน้าที่ขยายกริยา
 ทั้งรูปประโยคต่าง ๆ ต่อไปนี้

รูปประโยค นาม+กริยากรรม+คำนาม+ที่+คำลักษณนาม
 ตัวอย่าง เขา มี ลูก ที่ คน
 เธอ เลี้ยง สุนัข ที่ ตัว

รูปประโยค นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม+ที่+คำลักษณนาม
 ตัวอย่าง อาจารย์ ให้ หนังสือ เธอ ที่ เล่ม
 คุณแม่ ให้ สุนัข เพื่อน ที่ ตัว

๓.๒.๖.๒. คำตอบของคำถามที่มีคำแสดงคำถาม "ที่"

คำตอบของคำถามประเภทนี้ จะเป็น จำนวน + คำบอกเวลา หรือ จำนวน + คำ
ลักษณนาม ที่ใช้ในประโยคคำถามนั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปประโยค	ตัวอย่างคำถาม	ตัวอย่างคำตอบ
นาม+กริยากรรม+ที่+คำบอกเวลา	โรงเรียนเล็ก <u>ที่</u> ไม่ง	๔ ไม่ง
นาม+กริยากรรม+คำนาม+ที่+คำบอกเวลา	เขาสอนภาษาไทย <u>ที่</u> ชั่วโมง	๓ ชั่วโมง
นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม+ที่+คำบอกเวลา	อาจารย์ ให้ เวลา <u>นักเรียน</u> <u>ที่</u> นาที	๓๐ นาที
นาม+กริยากรรม+คำนาม+ที่+คำลักษณนาม	เขามีลูก <u>ที่</u> คน	๒ คน
นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม+ที่+คำลักษณนาม	อาจารย์ให้หนังสือเธอ <u>ที่</u> เล่ม	๓ เล่ม

๓.๒.๖.๓. สรุป คำถามที่มีคำแสดงคำถาม กั

๑. กั ในประโยคคำถาม ปรากฏหน้าคำบอกเวลา หรือคำลักษณนามเสมอ ตัวอย่าง
ต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงรูปต่าง ๆ ของประโยคคำถามที่มี กั อยู่ในประโยค

<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>
นาม+กริยาอกรรม+ <u>กั</u> +คำบอกเวลา	โรงเรียนเลิก <u>กั</u> โมง
นาม+กริยาสกรรม+คำนาม+ <u>กั</u> +คำบอกเวลา	เขาสอนภาษาไทย <u>กั</u> ชั่วโมง
นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม +นาม+ <u>กั</u> +คำบอกเวลา	คุณพ่อให้เงิน <u>กั</u> บาท
นาม+กริยาสกรรม+คำนาม+ <u>กั</u> +คำลักษณนาม	เขามี <u>กั</u> คน
นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม +นาม+ <u>กั</u> + <u>คำลักษณนาม</u>	อาจารย์ให้หนังสือ <u>กั</u> เล่ม

ข้อสังเกต ๑. กั ปรากฏตามลำพังตัวเองโดด ๆ ไม่ได้ ต้องใช้หน้าคำบอกเวลา
หรือคำลักษณนามเสมอ เช่นเดียวกับ ไหน ซึ่งต้องใช้อยู่หลังบุพบท หรือคำ ลักษณนามเสมอ เช่น
ที่ไหน คนไหน (ดูเรื่อง ไหน ข้อ ๓.๒.๔.)

๒. กั + คำบอกเวลา หรือ กั + คำลักษณนาม จะปรากฏอยู่ตอนท้ายสุด
ของประโยคเสมอ

๓. ตำแหน่งของ กั จะอยู่หน้าคำลักษณนามเสมอ ตรงข้ามกับ ไหน ซึ่ง
จะอยู่หลังคำลักษณนามเสมอ ตัวอย่างเช่น

<u>กั</u> + คำลักษณนาม	:	คุณมี <u>กั</u> คน
คำลักษณนาม + <u>ไหน</u>	:	คุณรัก <u>กั</u> คนไหน

๒. ถ้านำคำ กั ไปแทนที่ จำนวน ในประโยคบอกเล่า ประโยคบอกเล่านั้นจะกลายเป็น
คำถาม ถึงแม้ตัวอย่างต่อไปนี้

<u>ประโยคบอกเล่า</u>	<u>ประโยคคำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
โรงเรียนเล็ก <u>๔</u> โมง	โรงเรียนเล็ก <u>กี่</u> โมง	<u>๔</u> โมง
เขาสอนภาษาไทย <u>๒</u> ชั่วโมง	เขาสอนภาษาไทย <u>กี่</u> ชั่วโมง	<u>๒</u> ชั่วโมง
คุณพ่อให้เงินเด็ก <u>๑๐</u> บาท	คุณพ่อให้เงินเด็ก <u>กี่</u> บาท	<u>๑๐</u> บาท
เขามี <u>๒</u> คน	เขามี <u>กี่</u> คน	<u>๒</u> คน
อาจารย์ให้หนังสือเธอ <u>๓</u> เล่ม	อาจารย์ให้หนังสือเธอ <u>กี่</u> เล่ม	<u>๓</u> เล่ม

๓.๑๘.๓. ประโยคคำถามที่มี กี่ + คำลักษณนาม เป็นคำถามที่เกี่ยวกับจำนวนเช่นเดียวกับประโยคคำถามที่มี เท่าไร อยู่ในประโยค แต่ประโยคคำถามที่มี เท่าไร มีความหมายกว้าง และมักจะหมายถึงจำนวนมาก ส่วนประโยคคำถามที่มี กี่ + คำลักษณนาม มีความหมายเฉพาะเจาะจงและมักจะหมายถึงจำนวนน้อย แต่คำตอบเหมือนกัน ทั้งตัวอย่างต่อไปนี้

<u>ประโยคคำถามที่มีคำ "เท่าไร"</u>	<u>ประโยคคำถามที่มี กี่ + คำลักษณนาม</u>	<u>คำตอบ</u>
คุณมีเงิน <u>เท่าไร</u>	คุณมีเงิน <u>กี่</u> บาท	<u>๒๐</u> บาท
คุณพ่อให้เงินเด็ก <u>เท่าไร</u>	คุณพ่อให้เงินเด็ก <u>กี่</u> บาท	<u>๑๐</u> บาท

๓.๒.๗. เมื่อไร (เมื่อไหร่)

๓.๒.๗.๑. ประโยคคำถามที่มีคำแสดงคำถาม เมื่อไร

เมื่อไร ใช้ในประโยคคำถามที่เกี่ยวกับเวลา

ก. เมื่อไร ปรากฏท้ายประโยคบอกเล่า

ตัวอย่าง	๑. รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>กริยาอาการ</u> + <u>เมื่อไร</u>
		คุณ มาถึง <u>เมื่อไร</u>
		เขา จะกลับ <u>เมื่อไร</u>
ตัวอย่าง	๒. รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>กริยาอาการ</u> + <u>นาม</u> + <u>เมื่อไร</u>
		คุณ เห็นเขา <u>เมื่อไร</u>
		เขา จะซื้อ รถ <u>เมื่อไร</u>

๓. รูปประโยค นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม+เมื่อไร
 ตัวอย่าง ครู บอก คณะแนน นักเรียน เมื่อไร
 เขา จะแจก รางวัล นักเรียน เมื่อไร

ข. "เมื่อไร" ปรากฏอยู่ที่ต้นประโยค

๑. รูปประโยค เมื่อไร + นาม + กริยากรรม
 ตัวอย่าง เมื่อไร เขา จะกลับ
เมื่อไร คุณ จะมา

๒. รูปประโยค เมื่อไร + กริยากรรม + นาม
 ตัวอย่าง เมื่อไร คุณ จะพบ เขา
เมื่อไร คุณ จะซื้อ รถ

๓. รูปประโยค เมื่อไร+นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม
 ตัวอย่าง เมื่อไร เขา จะแจก รางวัล นักเรียน
เมื่อไร ครู จะบอก คณะแนน นักเรียน

๓.๒.๗.๒. คำตอบของคำถามที่มีคำแสดงคำถาม เมื่อไร

คำตอบของคำถามประเภทนี้ จะเป็นหน่วยบอกเวลา^{๓๐} ดังตัวอย่างต่อไปนี้

	<u>ตำแหน่งของ "เมื่อไร"</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
ก. อยู่ก่อนท้ายของประโยค		คุณมาถึง <u>เมื่อไร</u>	<u>เมื่อวานนี้</u>
		เขาจะกลับ <u>เมื่อไร</u>	<u>พรุ่งนี้</u>
		คุณเห็นเขา <u>เมื่อไร</u>	<u>เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว</u>
		เขาจะซื้อรถ <u>เมื่อไร</u>	<u>ปีหน้า</u>
		ครูบอกคณะแนนนักเรียน <u>เมื่อไร</u>	<u>เมื่อวานนี้</u>
		เขาจะแจกรางวัลนักเรียน <u>เมื่อไร</u>	<u>เสาร์หน้า</u>

^{๓๐}Vichintana หน้า ๒๘๔ - ๒๘๕

ตำแหน่งของ "เมื่อไร"	ตัวอย่างคำถาม	ตัวอย่างคำตอบ
ข. อยู่ต้นประโยค	<u>เมื่อไร</u> เขาจะกลับมา	อาทิตย์หน้า
	<u>เมื่อไร</u> คุณจะมา	มะรืนนี้
	<u>เมื่อไร</u> คุณจะพบเขา	พรุ่งนี้
	<u>เมื่อไร</u> คุณจะซื้อรถ	ปีหน้า
	<u>เมื่อไร</u> เขาจะแจกรางวัลนักวิ่ง	เสาร์หน้า
	<u>เมื่อไร</u> ครูจะบอกคะแนนนักเรียน	เดือนหน้า

๓.๒.๗.๓. สรุป คำถามที่มีคำแสดงคำถาม เมื่อไร

๑. เมื่อไร ใช้ในประโยคคำถามที่เกี่ยวกับเวลา ปรากฏไ้ทั้งต้นประโยค และ
 ท่อนท้ายสุดของประโยค ตัวอย่างต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงรูปต่าง ๆ ของประโยคคำถามที่มี
เมื่อไร อยู่ในประโยค

ตำแหน่งของ "เมื่อไร"	รูปประโยค	ตัวอย่างคำถาม
ก. อยู่ท่อนท้ายประโยค	นาม+กริยากรรม+ <u>เมื่อไร</u>	คุณมาถึง <u>เมื่อไร</u>
	นาม+กริยากรรม+นาม + <u>เมื่อไร</u>	คุณเห็นเขา <u>เมื่อไร</u>
	นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม +นาม+ <u>เมื่อไร</u>	ครูบอกคะแนนนักเรียน <u>เมื่อไร</u>
	ข. อยู่ต้นประโยค	<u>เมื่อไร</u> +นาม+กริยากรรม
	<u>เมื่อไร</u> +กริยากรรม+นาม	<u>เมื่อไร</u> คุณจะพบเขา
	<u>เมื่อไร</u> +กริยาทวิกรรม +นาม	<u>เมื่อไร</u> ครูจะบอกคะแนนนักเรียน

๒. คำ เมื่อไร จะอยู่ต้นประโยคก็ต่อเมื่อ กริยาในประโยคนั้นมีคำช่วยกริยาที่แสดง
 อนาคตกาล (จะ) นำมาข้างหน้า แต่สำหรับประโยคที่มีกริยากรรมคาโดยทั่วไปแล้ว เมื่อไร

มักจะอยู่ตอนท้ายของประโยค กังท้วงอย่างต่อไปนี้

ก. ประโยคคำถามที่มีคำช่วยกริยาแสดงอนาคตกาล

คำตอบ

เขาจะกลับเมื่อไร

อาทิตย์หน้า

เมื่อไรเขาจะกลับ

คุณจะซื้อรถเมื่อไร

ปีหน้า

เมื่อไรคุณจะซื้อรถ

ครูจะบอกคะแนนนักเรียนเมื่อไร

พรุ่งนี้

เมื่อไรครูจะบอกคะแนนนักเรียน

ข. ประโยคคำถามที่ไม่มีคำช่วยกริยาแสดงอนาคตกาล

คำตอบ

คุณมาถึงเมื่อไร

เมื่อวานนี้

คุณเห็นเขาเมื่อไร

เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว

ครูบอกคะแนนนักเรียนเมื่อไร

เมื่อวานนี้

ข้อสังเกต ๑. ในประโยคที่มีคำช่วยกริยา "จะ" เมื่อไร อาจจะไปอยู่ที่ต้นประโยคหรือท้ายประโยคก็ได้ เช่น "เมื่อไรเขาจะไปเมืองนอก" หรือ "เขาจะไปเมืองนอกเมื่อไร" แต่ในประโยคที่ไม่มีคำช่วยกริยา "จะ" เมื่อไร จะอยู่ท้ายประโยคเท่านั้น จะเปลี่ยนที่มาอยู่ต้นประโยคไม่ได้ เช่น เราพูดว่า "คุณมาถึงเมื่อไร" แต่ไม่พูดว่า "เมื่อไรคุณมาถึง"

๒. คำถามที่มี เมื่อไร อยู่ตอนท้ายของประโยค และไม่มีคำช่วยกริยา (จะ) ปรากฏอยู่ในประโยคนั้น คำตอบมักจะเป็นคำหรือวลีบอกเวลาที่ล่วงมาแล้ว ขึ้นต้นด้วย "เมื่อ" เช่น เมื่อวานนี้ เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว เป็นต้น ส่วนคำถามที่มีคำช่วยกริยา "จะ" ปรากฏอยู่ไม่ว่า เมื่อไร จะอยู่ต้นประโยคหรือตอนท้ายประโยค คำตอบจะเป็นคำหรือวลีบอกเวลาในอนาคตเช่น อาทิตย์หน้า ปีหน้า พรุ่งนี้ มะรืนนี้ เป็นต้น

ตัวอย่าง

<u>คำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
คุณมาถึง <u>เมื่อไร</u> :	เมื่อวานนี้
เขาจะกลับ <u>เมื่อไร</u>	อาทิตย์หน้า
<u>เมื่อไร</u> เขาจะกลับ	

๓. ประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย เมื่อไร อาจจะแทนด้วย "กี่ + คำบอกเวลา" (เช่น หุ้ หรือ โมง) ตัวอย่างเช่น

คำถามที่ไม่มีคำช่วยกริยาแสดงอนาคต

<u>คำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
คุณมาถึง <u>เมื่อไร</u>	เมื่อวานนี้
คุณมาถึง <u>กี่โมง</u>	๔ โมงเย็น
คุณเห็นเขา <u>เมื่อไร</u>	เมื่อเช้านี้
คุณเห็นเขา <u>กี่โมง</u>	๑๐ โมงเช้า
ครูบอกคะแนนนักเรียน <u>เมื่อไร</u>	เมื่อเช้าวานนี้
ครูบอกคะแนนนักเรียน <u>กี่โมง</u>	๑๐ โมงเช้า
เขาจะกลับ <u>เมื่อไร</u>	อาทิตย์หน้า
เขาจะกลับ <u>กี่หุ้</u>	๓ หุ้
คุณจะพบเขา <u>เมื่อไร</u>	พรุ่งนี้
คุณจะพบเขา <u>กี่โมง</u>	๑๐ โมงเช้า
ครูจะบอกคะแนนเด็ก <u>เมื่อไร</u>	เดือนหน้า
ครูจะบอกคะแนนเด็ก <u>กี่โมง</u>	๔ โมงเย็น

ข้อสังเกต

ประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย เมื่อไร และประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย "กี่-คำบอกเวลา" เป็นประโยคคำถามที่เกี่ยวกับเวลาเหมือนกัน แต่ประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย เมื่อไร มีความหมายกว้างกว่า และคำตอบจะเห็นหน่วยบอกเวลา ส่วนประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย -

"กี่ + คำบอกเวลา" มีความหมายแคบเข้า คำตอบจะกำหนดเวลาที่แน่นอนลงไป คำตอบจะเป็นจำนวน + ทุ่ม หรือ โมง ซึ่งเป็นคำบอกเวลา

๓.๒.๔. ทำไม

๓.๒.๔.๑. ประโยคคำถามที่ใช้คำแสดงคำถาม ทำไม

ทำไม ใช้ในประโยคคำถามที่ต้องการคำตอบที่เป็นเหตุผล ทำไม จะปรากฏได้ในตำแหน่งต่าง ๆ ในรูปประโยคต่าง ๆ ต่อไปนี้

ก. ทำไม ในประโยคคำถามธรรมดา

๑. ทำไม ในประโยคคำถามที่มีกริยากรรม

ตัวอย่าง	รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>กริยากรรม</u> + <u>ทำไม</u>
		เด็ก ร้องไห้ <u>ทำไม</u>
		เชอ เขามา <u>ทำไม</u>

๒. ทำไม ในประโยคคำถามที่มีกริยากรรม

ตัวอย่าง	ก. รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>กริยากรรม</u> + <u>นาม</u> + <u>ทำไม</u>
		เชอ มหา <u>คุณ</u> <u>ทำไม</u>
		เชอ ไป โคราช <u>ทำไม</u>

ตัวอย่าง	ข. รูปประโยค	<u>ทำไม</u> + <u>นาม</u> + <u>กริยากรรม</u> + <u>นาม</u>
		<u>ทำไม</u> เชอ มหา <u>คุณ</u>
		<u>ทำไม</u> เชอ ไป โคราช

ตัวอย่าง	ค. รูปประโยค	<u>นาม</u> + <u>ทำไม</u> + <u>กริยากรรม</u> + <u>นาม</u>
		เชอ <u>ทำไม</u> มหา <u>คุณ</u>
		เชอ <u>ทำไม</u> ไป โคราช

๓. ทำไม ในประโยคคำถามที่มีกริยาทวิกรรม

ก. รูปประโยค นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม+ทำไม
ตัวอย่าง เธอ บอก เรื่องนั้น เขา ทำไม
ครู ให้ รางวัล นักเรียน ทำไม

ข. รูปประโยค ทำไม+นาม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม
ตัวอย่าง ทำไม เธอ บอก เรื่องนั้น เขา
ทำไม ครู ให้รางวัล นักเรียน

ค. รูปประโยค นาม+ทำไม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม
ตัวอย่าง เธอ ทำไม บอก เรื่องนั้น เขา
ครู ทำไม ให้ รางวัล นักเรียน

๔. ทำไม ในประโยคคำถามปฏิเสธ๑. ทำไม ในประโยคคำถามปฏิเสธที่มีกริยาอกรรม

ก. รูปประโยค ทำไม+นาม+ไม่+กริยาอกรรม
ตัวอย่าง ทำไม เขา ไม่ สนาย
ทำไม เขา ไม่ นอน

ข. รูปประโยค นาม+ทำไม+ไม่+กริยาอกรรม
ตัวอย่าง เขา ทำไม ไม่สนาย
เขา ทำไม ไม่นอน

๒. ทำไม ในประโยคคำถามปฏิเสธที่มีกริยาสกรรม

ก. รูปประโยค ทำไม+นาม+ไม่+กริยาสกรรม+นาม
ตัวอย่าง ทำไม เขา ไม่ กิน ข้าว
ทำไม เขา ไม่ ชอบ คุณ

ข. รูปประโยค นาม+ทำไม+ไม+กริยาสกรรม+นาม
 ตัวอย่าง เขาทำไมไม่กินข้าว
เขาทำไมไม่ขอบคุณ

๓. ทำไม ในประโยคคำถามปฏิเสธที่มีกริยาทวิกรรม

ก. รูปประโยค ทำไม+นาม+ไม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม
 ตัวอย่าง ทำไมครูไม่บอกคะแนนเด็ก
ทำไมเขาไม่คืนเงินเธอ

ข. รูปประโยค นาม+ทำไม+ไม+กริยาทวิกรรม+คำนาม+นาม
 ตัวอย่าง ครูทำไมไม่บอกคะแนนเด็ก
เขาทำไมไม่คืนเงินเธอ

๓.๒.๔.๒ คำตอบของคำถามที่มีคำแสดงคำถาม ทำไม

ก. คำถามประเภท ทำไม ที่มีกริยาอกรรมและกริยาสกรรม และคำ ทำไม อยู่
 ท้ายของประโยค คำตอบจะเป็นกริยาลีที่เป็นเหตุผล ซึ่งกริยานั้นอาจจะเป็นกริยาอกรรม
 หรือกริยาสกรรม (มีนามตามหลัง • ตัว) ตัวอย่างเช่น

<u>คำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
คุณถาม <u>ทำไม</u>	อยาก <u>รู้</u>
เธอเข้ามา <u>ทำไม</u>	มาหาหนังสือ
เขามาหาคุณ <u>ทำไม</u>	มาเยี่ยมสมุจรงาน
เธอไปโคราช <u>ทำไม</u>	ไปเยี่ยม <u>พี่</u>

ข. คำถามประเภท ทำไม ที่มีกริยาสกรรมหรือกริยาทวิกรรม มีคำ ทำไม อยู่
 ท้ายประโยค และคำถามประเภท ทำไม ทุกชนิดที่มีคำ ทำไม อยู่ต้นประโยค หรืออยู่ในตำแหน่ง
 อื่นที่ไม่ใช่ตอนท้ายของประโยค คำตอบจะเป็น เพราะ + ข้อความ หรือวลีที่เป็นเหตุผล

กึ่งตัวอย่างต่อไปนี้

คำถาม

ทำไมเขามาหาคุณ

เขาทำไมมาหาคุณ

ทำไมเธอไปโคราช

เธอทำไมไปโคราช

เธอบอกเรื่องนั้นเขาทำไม

ทำไมเธอขอจดเรื่องนั้นเขา

เธอทำไมบอกเรื่องนั้นเขา

ครูให้รางวัลนักเรียนทำไม

ทำไมครูให้รางวัลนักเรียน

ครูทำไมให้รางวัลนักเรียน

ทำไมเขาไม่สบาย

เขาทำไมไม่สบาย

ทำไมเขาไม่นอน

เขาทำไมไม่นอน

ทำไมเขาไม่กินข้าว

เขาทำไมไม่กินข้าว

ทำไมเขาไม่ชอบคุณ

เขาทำไมไม่ชอบคุณ

ทำไมครูไม่บอกคะแนนเด็ก

ครูทำไมไม่บอกคะแนนเด็ก

คำตอบ

เพราะเขาไม่รู้จักใคร (หรือ ก็เขาไม่รู้จักใครนี่)

เพราะอยากไปเยี่ยมพี่

(หรือ ก็อยากไปเยี่ยมพี่น้อง)

เพราะเขารบเร้าถาม

(หรือ ก็เขารบเร้าถามนี่)

เพราะเคັกสอดไม้คั้หนึ่ง

(หรือ ก็เคັกสอดไม้คั้หนึ่งนี่)

เพราะเขาคูหนั่งส้อมาก

เพราะเขายังไม่วัง

เพราะเขาไม่ใช้คนไทย

เพราะฉันชอบชั้คอกเขา

เพราะยังทำไม้เสร็จ

คำถาม

ทำไมเขาไม่^๑คืนเงิน^๒ขอ
เขาทำไมไม่^๑คืนเงิน^๒ขอ

คำตอบ

เพราะเขายัง^๑ไม่^๒ได้รับเงิน^๓คืน

๓.๒.๔.๓. สรุป คำถามที่มีคำแสดงคำถาม ทำไม

๑. ทำไม จะปรากฏต้นประโยค หรือตอนท้ายประโยค หรือหน้าคำกริยา (ถ้ากริยานั้นเป็นกริยากรรม หรือกริยาวิกรรม) ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงตำแหน่งของ ทำไม ในรูปประโยคต่าง ๆ

รูปประโยคตัวอย่างคำถาม

นาม + กริยากรรม + ทำไม

ขอเข้ามาทำไม

นาม + กริยากรรม + นาม + ทำไม

เขามาหาคุณทำไม

ทำไม + นาม + กริยากรรม + นาม

ทำไมเขามาหาคุณ

นาม + ทำไม + กริยากรรม + นาม

เขาทำไมมาหาคุณ

นาม + กริยาวิกรรม + คำนาม + นาม + ทำไม

ขอบอกเรื่องนั้นเขา ทำไม

ทำไม + นาม + กริยาวิกรรม + คำนาม + นาม

ทำไมขอบอกเรื่องนั้นเขา

นาม + ทำไม + กริยาวิกรรม + คำนาม + นาม

เขาทำไมบอกเรื่องนั้นเขา

ทำไม + นาม + ไม่ + กริยากรรม

ทำไมเขาไม่สบาย

นาม + ทำไม + ไม่ + กริยากรรม

เขาทำไมไม่สบาย

ทำไม + นาม + ไม่ + กริยากรรม + นาม

ทำไมเขาไม่กินข้าว

นาม + ทำไม + ไม่ + กริยากรรม + นาม

เขาทำไมไม่กินข้าว

ทำไม + นาม + ไม่ + กริยาวิกรรม + คำนาม + นาม ทำไมครูไม่บอกคะแนนเด็ก

นาม + ทำไม + ไม่ + กริยาวิกรรม + คำนาม + นาม ครูทำไมไม่บอกคะแนนเด็ก

๓. รูปประโยค นาม + กริยาอาการ + ยังใจ + อนุประโยค
 ตัวอย่าง เขา ทำ ยังใจ ถึงไ้ไปเมืองนอก
 เธอ นึก ยังใจ ถึงไ้ไปเอาตุ๊กเขามาเลี้ยง

๔. ทำหน้าที่ขยายคำนาม

รูปประโยค นาม + กริยากรรม + คำนาม + ยังใจ
 ตัวอย่าง เค้ก มี อากา ยังใจ
 เขา เป็น คน ยังใจ

๓.๒.๘.๒. คำตอบของคำถามที่มีคำแสดงคำถาม อย่างไร

คำตอบของคำถามประเภทนี้ ขึ้นอยู่กับข้อความที่ถาม ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็น
 ถึงคำตอบของคำถามที่มีคำว่า ยังใจ

<u>คำถาม</u>	<u>คำตอบ</u>
เขามา <u>ยังใจ</u>	มา <u>ที่</u> นี้
เขาทำ <u>ยังใจ</u>	ทำ <u>ท่า</u> อย่าง ใด ๆ
ป่า <u>ยังใจ</u> นั้น	ค <u>อย</u> ยัง <u>ชั</u> ว <u>ขึ้น</u>
เสื้อ <u>ยังใจ</u> นั้น	ส <u>วย</u> ก็
เขา <u>ยังใจ</u> ถึงไ้ไปเมืองนอก	ส <u>อบ</u> ซ <u>ิง</u> ท <u>ุน</u>
เธอนึก <u>ยังใจ</u> ถึงไปเอาตุ๊กเขามาเลี้ยง	ส <u>ง</u> ส <u>าร</u> <u>เค</u> ็ก
เค้ก <u>ยังใจ</u>	ป <u>ว</u> ก <u>ห</u> ว <u>ั</u> ว <u>ั</u> ร <u>อน</u>
เขาเป็น <u>ยังใจ</u>	ค <u>อน</u> ซ <u>าง</u> ซ <u>ริ</u> ม

๓.๒.๘.๓. สรุปคำถามที่มีคำแสดงคำถาม อย่างไร

ยังใจ มักจะปรากฏอยู่ท้ายประโยคเสมอ ไม่ว่าจะทำหน้าที่ขยายกริยา หรือชยายนามนอกจากประโยคที่ซับซ้อน มีคำเชื่อม ยังใจ จึงจะไม่ปรากฏท้ายประโยคซับซ้อนนั้น ตัวอย่างต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงรูปประโยคที่มีคำว่า ยังใจ

<u>รูปประโยค</u>	<u>ตัวอย่างคำถาม</u>	<u>ตัวอย่างคำตอบ</u>
นาม + กริยากรรม + <u>ยัง</u> ใจ	เขามา <u>ยัง</u> ใจ	มา <u>แท็กซี่</u>
นาม + เป็น + <u>ยัง</u> ใจ + <u>มี</u>	ป่า <u>แสง</u> เป็น <u>ยัง</u> ใจ <u>มี</u>	<u>คอก</u> <u>ยัง</u> <u>ข้าว</u> <u>ขึ้น</u>
นาม + กริยากรรม + <u>ยัง</u> ใจ + <u>อนุประโยค</u>	เขา <u>ทำ</u> <u>ยัง</u> ใจ <u>ถึง</u> ไค้ <u>ไป</u> เมืองนอก	<u>สอบ</u> <u>ชิง</u> <u>ทุน</u>
นาม + กริยากรรม + คำนาม + <u>ยัง</u> ใจ	เค็ก <u>มี</u> อาการ <u>ยัง</u> ใจ	<u>ปาก</u> <u>หัว</u> <u>ตัว</u> <u>ร้อน</u>